

man vil anvende dem. Den Indvending, jeg nemlig har imod dem, er den ringe Stuhffikthed, da Underlaget ikke er i No. Vi maa huffe paa, at det Skyts, vi nu have, og den umaadelige Fremgang, som det svære Skyts har gjort i Næfkeevne, fordrer for at kunne udfolde sin store Styrke først og fremmest et roligt Underlag. Dette haves ganske anderledes paa de faste Forter end paa et flydende Fort, men foruden dette udfordres tillige, at man for at have nogenlunde Sikkerhed paa lang Afstand med Bestemthed skal kunne maale Distancen, man har at flyde paa. Nu er man kommen saa vidt, at man har meget nøagtige Distancemaalere, ved hvilke man kan maale en Afstand — jeg tør ikke sige, om mine Tal ere mere end tilnærmelsesvis rigtige — paa 4 à 5,000 Alen, hvor Differencen ikke kan være større end 30 til 40 Alen, men for at kunne bruge saadanne Distancemaalere er det absolut nødvendigt, at man bruger dem fra et fast Punkt og ikke fra et flydende Fort, der ligger og ruller. Et andet Hensyn er Hensynet til disse Forters Saarbarhed og det ikke alene ved Skud — de kunne jo ikke være saa aldeles usaarbare for Skud, som Forterne ville være det —, men det forekommer mig tillige, at ligeoverfor det andet Angrebsvaaben og Forsvarsvaaben — thi det er baade et Angrebs- og Forsvarsvaaben — som har udviklet sig meget stærkt i de senere Aar, nemlig Torpedovaasen, ville de flydende Forter være ganske anderledes udsatte for Angreb ikke alene om Dagen men ogsaa om Natten, end de faste Forter ville være. Et Torpedoangreb har ikke noget Bivere at sige for de faste Forter, men for et flydende Fort har det Meget at sige. Jeg kunde have Lust til at optage et Spørgsmaal, som jeg ikke drifter mig selv til at afgjøre, og det er, hvorledes Konstruktionen af disse flydende Forter skal være. Jeg har tænkt paa, at i det Dieblif vi lagde et af vore Pantserfibe med 2 Kanoner ud i Farvandet et eller andet Sted, og forstøbe det saaledes, at det laa fast og sikkert, og det saa blev angrebet af en anden Pantserflaade, om det saa er saa stærkt, at det har tilstrækkelig Modstandsevne, naar det angribes fra flere Sider paa engang. Det tror jeg ikke efter den Tante, jeg gjør mig om disse flydende Forter. Jeg kjender dem som sagt ikke nøiere, men jeg tror ikke, at de kunne have en større Modstandskraft end et Pantserfibe som Lindormen eller et af lignende Klasse.

Jeg kan altsaa i fuldeste Maal tiltræde Regjeringens Forslag, saaledes som det foreligger, men jeg kan ogsaa tiltræde Mindretallets Forslag, saaledes som det var stillet i det andet Thing, idet jeg ikke tror, at Uoverensstemmelsen er saa stor, som Mange ville gjøre den til. Med Hensyn til den Forskjel, der er i Bestyningen af Middelfrandsfortet og Sigt, tror jeg, at det vilde være særdeles ønskeligt, om man kunde faae denne Bestyning stærkere. Hvorvidt Dragørfortet er

nødvendigt eller ikke, skal jeg ikke drifte mig til at udtale nogen bestemt Mening om. Kun forekommer det mig, at er der noget Sted, hvor man kunde dække med Torpedoer eller Sigt, er det det smalle Løb, der gaar gjennem Drogden, hvor vi have Batteri paa Land og under alle Omstændigheder have Forter i Nærheden, hvorfra disse Ledninger kunne gaa ud til Torpedoerne. Det forekommer mig at være et af de Farvande, man lettest kan sikke sig. Udskydelsen med Hensyn til Anlægget ved Ngersøfjund gaar ikke i anden Retning end den, jeg udtalte tidligere, da jeg tror, at man har Die for Nødvendigheden af itray at skaffe et foreløbigt Tilhold for de Skibe, der under alle Omstændigheder maa være fri. Med Hensyn til den Forskjel, der er paa den Vejt, man fra forskjellige Sider lægger paa Kjøbenhavns Befæstning, har den høitærede Krigsminister allerede udtalt sig, saa det skal jeg ikke komme videre ind paa.

Carstensen: Forsvarsspørgsmaalet har været saa meget under Forhandling baade mundtligt og skriftligt i de senere Aar, at der vel næppe kan fremføres en Tante, som knytter sig til det, uden at den kan henses til en eller anden Aaler eller Forsatter; men da Spørgsmaalet her maa betragtes som forholdsvis nyt, vil jeg gaa lidt nærmere ind paa det, og det saa meget mere, som jeg tror, at det kan have sin Interesse at se, hvorledes de mere eller mindre Sagkyndige stille sig til Spørgsmaalet, da der saa ofte er fremkommet Udtalelser angaaende Uenighed blandt de Sagkyndige. Det Lovforslag, der har fremkaldt det Forslag, som her foreligger, altsaa det, som blev indbragt i det andet Thing af den erede Minister, knytter sig, som den erede Minister nylig udtalte, til det Forslag, som fremkom i Aaret 1872. Blandt Forarbejderne til dette Forslag er Betænkningen fra en Kommission, og da jeg har været med til at undertegne dennes Betænkning, er derved mit Standpunkt temmelig nøie angivet. For at de Herrer kunne se klart, hvorledes jeg er kommen til det Standpunkt, jeg nu indtager, og som jeg har indtaget fra den Dag, det blev mig tydeligt, at vi havde mistet vor Overvægt paa Spen, vil jeg bede dem følge den Vej, jeg er gaaet. Jeg har sagt til mig selv: Naar man vil bestemme, hvorledes et Land skal forsvares, maa man tænke sig den Form, hvorunder det alvorligste fjendtlige Angreb kunde komme, og Anledningen til dette Angreb. Jeg gaar ud fra som Noget, der kan anses for givet, at et Angreb paa Danmark vil kun rettes imod det af en Stormagt, og det i den Hensigt gennem vor Undervægelse eller vor tungne Tilnærmelse til et Allianceforbund at modne yderligere Skridt, som Overveden endnu ikke kjender. Naar dette altsaa er Hensigten med Angrebet, maa det navnlig søres saa pludseligt, som muligt, og Forberedelserne til det være saa lidt iøjensaldende som muligt. Hvilket Angreb kunde nu